

GŁOS NARODU

NR. 325. — ROK XXXIV.

W T O R E K

29. LISTOPADA 1927.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA: KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA L. 11. (DOM WŁASNY)
KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055. — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW: 401.099

Przedpłata wynosi:	W Krakowie:		Na całym obsz. Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Z a g r a n i c ą	Przedpłata za dla nauczycielstwa ludowego
	z odnośnikiem	bez odnośnika			
Miesięcznie	5.00 zł.	4.50 zł.	5.00 zł.	8.50 zł.	4.50 zł.

TELEFONY: REDAKCJA NR. 190. — ADMINISTRACJA NR. 3344. — DRUKARNIA NR. 3344 i 4406

Ch. D. pozostaje w rzeczowej opozycji. Marsz. Piłsudski jedzie do Genewy.

UCHWAŁY RADY NACZELNEJ CH. D. — B. PREMIER PONIKOWSKI CZŁONKIEM RADY NACZELNEJ. — REZOLUCJE.

Warszawa. (Tel. wł.). Przy bardzo licznych udziałach delegatów obradowała w niedzielę Rada Naczelna Chrześcijańskiej Demokracji. Sprawozdanie organizacyjne wygłosił sekretarz Zarządu Głównego p. Antoni Chaciński, który też zilustrował rezultaty osiągnięte przez Ch. D. przy wyborach do rad miejskich i wiejskich, przeprowadzonych w ostatnich czasach.

W wyborach tych Chrześcijańska Dem. wystąpiła z własną listą w 31 miastach, osiągając 206 mandatów, w 41 zaś wypadkach wspólnie z Narodową Demokracją osiągnięto 2355 mandatów. W wyborach do gmin wiejskich Ch. D. wysunęła w 11 okręgach własne listy, zdobywając 174 mandaty, zaś wspólnie z Narodową Demokracją uzyskano 252 mandatów.

Referat o sytuacji politycznej wygłosił prezes Józef Chaciński, podkreślając jednolity charakter ruchu chrześcijańsko-społecznego we wszystkich dzielnicach państwa. Dzisiaj stoi Chrześc. Demokracja wobec sytuacji, która wklada na nią specjalne obowiązki. Autorytet parlamentaryzmu jest podkopany nie bez winy samego Sejmu, a w dalszej mierze wskutek wadliwego ustroju państwa i ordynacji wyborczej. Rząd planu reformy ustroju państwa nie miał, a Sejmowi pracować nie pozwalał.

Stosunek swój do rządu pojmuję Ch. D. jako opozycję ściśle obiektywną i rzeczową, a zmierzającą do poprawy stosunków w kraju. Głównym obecnie zadaniem Stronnictwa jest dążność do przywrócenia stosunków praworządnych w państwie. Prezes Chaciński stwierdza, że zasadniczo wszystkie niemal środowiska Ch. D. w kraju opowiedziały się za samodzielnym wystąpieniem z listami wyborczymi. Jest to objaw świadczący o silnym rozwoju Stronnictwa. Jeżeliby jednak interes narodu wymagał wstąpienia w ewentualne sojusze z innymi stronnictwami, to sojusze te odpowiadać muszą katolickiemu i społecznemu charakterowi Chrześcijańskiej Demokracji.

Następnie poseł Bryła zreferował regulamin techniczny wyborów, poczem rozwinęła się ożywiona dyskusja.

Między innymi zabierał głos kooptowany na dzisiejszym posiedzeniu Rady Naczelnej były prezes Rady Ministrów Ponikowski.

Uchwalone przez Radę Naczelną rezolucje ustalił stylistycznie komisja redakcyjna.

TREŚĆ REZOLUCYJ jest następująca:

- 1) Rada Naczelna stwierdza, że naprawa parlamentaryzmu, podniesienie jego poziomu przez zmianę ordynacji wyborczej, jak również stworzenie należytych podstaw dla życia samorządowego nie zostało dokonane skutkiem negatywnego stanowiska rządu.
- 2) Rząd, usunawszy kontrolę parlamentu, spowodował przerosł władzy wykonawczej i przez to naruszył równowagę władz wchodząc na drogę dowolnej interpretacji ustaw.
- 3) Stosunek rządu do Kościoła Katolickiego jest dwuznaczny. Konkordat pozostaje martwą literą. Niektóre czynniki popierają sekciarstwo, szkodliwe dla państwa.
- 4) Polityka rządu w stosunku do ziem wschodnich doprowadzić może do osła-

bienia polskości tychże ziem.

- 5) Ciągłe rugi ze względów partyjnych, pozbawiają państwo wybitnych sił w administracji i wojsku prowadzą do obniżenia jej sprawności.
- 6) Rada Naczelna stwierdza, że w zakresie sytuacji gospodarczej i finansowej rząd osiągnął korzystne rezultaty, jednak przeciążenie podatkowe i wzrastająca drożyzna i deficytowy bilans handlowy wymagają natychmiastowych środków zaradczych.
- 7) Rada Naczelna stwierdza również że polityka polska na terenie międzynarodowym uległa poprawie. W całości jednak działalności rządu nie znajduje Rada Naczelna realnych podstaw dla Ch. D. do zmiany dotychczasowego stanowiska wobec rządu.
- 8) Rada Naczelna stwierdza jednolitość Stronnictwa na całym terenie państwa i uchwała pełne votum zaufania dla prezesa Stronnictwa.
- 9) Rada Naczelna jest zdania, że Ch. Dem. winna iść samodzielnie do wyborów, nie wyklucza jednak możliwości zawierania sojuszków wyborczych z innymi grupami społecznymi pod tym jednak warunkiem, że sojusze te będą odpowiadały katolickiemu i społecznemu charakterowi Chrześcijańskiej Demokracji.

Na zakończenie obrad wyrażono Klubowi parlamentarnemu Ch. D. podziękowanie za jego działalność w toku minionej kadencji, a prezesowi Stronnictwa Chacińskiemu udzielono burzliwą owację.

Uchwały Rady Nacz. N. P. R.

Warszawa. (Tel. wł.). Pod przewodnictwem posła Roguszczyka zakończyła wczoraj obrady Rada Naczelna N. P. R. przy udziale przedstawicieli Związków Zawodowych Polskich oraz posłów i senatorów.

Po sprawozdaniu posła Chądzyńskiego o sytuacji politycznej i całodziennej ożywionej obradach przyjęto rezolucje, w których oświadczono, że w wyborach Stronnictwo kierować się będzie zasadami obrony parlamentaryzmu i ustroju republikańskiego oraz dążyć będzie do utwierdzenia swobód obywatelskich. Mandaty kresów wschodnich i zachodnich uważa N. P. R. za wyjątkowo ważne dla społeczeństwa, toteż oświadcza się za połączeniem na kresach w akcji wyborczej wszystkich stronnictw polskich.

Marsz. Trąpczyński kandyduje do Sejmu.

Warszawa. (Tel. wł.). Na sobotniem zebraniu pożegnalnym członków Senatu u marszałka Trąpczyńskiego, marszałek oświadczył, że kandydować do Senatu nie będzie, natomiast kandydował będzie do Sejmu, a to w celu bronięcia praw Senatu w Sejmie.

Proces gen. Rozwadowskiego 9 grudnia?

Według „Kur. Porannego“ termin rozprawy w sprawie gen. Rozwadowskiego został ostatecznie wyznaczony na dzień 9 grudnia. Przewodniczącym będzie gen. dr. Bron. Sikorski, oskarżycielem prawdopodobnie ppułk. Kaczmarek, obrońcą mec. Dwernicki.

Warszawa. (Tel. wł.) W niedzielę „Express Poranny“ wydał nadzwyczajny dodatek o zamierzonym wyjeździe marsz. Piłsudskiego na sesję Rady Ligi Narodów w Genewie. Marszałek Piłsudski ma udać się do Genewy w towarzystwie pułk. Wieniawy-Długoszewskiego, pułk. Becka oraz ministrów Zaleskiego i Sokala.

W związku z tą wiadomością podał „Express Poranny“, że marszałek Piłsudski zamówił już w tych dniach u jednego ze stołecznych krawców trzy ubrania cywilne, przyczem jedno ma być garniturem frakowym.

Jeszcze radzą nad blokiem mniejszości.

Warszawa. (Tel. wł.) Po przerwie tygodniowej zostały wczoraj wznowione obrady przedstawicieli mniejszości narodowych w sprawie

stworzenia bloku wyborczego. Decyzję ostateczną odroczone do poniedziałku.

Nie było puczu na Litwie.

Waldemaras stara się o stworzenie koalicji?

Berlin. (Tel. wł.) Sobotnie popołudniowe dzienniki przyniosły wiadomość o puczu na Litwie Kowieńskiej. „Berliner Tagblatt“ donosił w depeszy swego korespondenta z Kowna, powołując się na informacje z wiarygodnych źródeł litewskich, że w sobotę popołudniu oddziały wojsk litewskich stacjonowane na prowincji wystosowały do rządu kowieńskiego ultimatum, w którym żądają ustąpienia Waldemarasa i utworzenia wielkiej koalicji.

Berlin. (PAT.) Biuro Wolffa donosi według agencji tel. z Rygi, że w litewskich kołach urzędowych zaprzeczają wiadomości o puczu w Kownie. Dziennik niemiecki w Kownie Litauischer Rundschau oświadcza również, że wiadomości zagraniczne o puczu w Kownie po-

zbawione są wszelkich podstaw i że zarówno tak w Kownie jak i na prowincji panuje zupełny spokój. Według zdania dziennika rząd kowieński prowadzi w dalszym ciągu rokowania z przywódcami stronnictw. O wynikach tych rokowań dotychczas nic nie wiadomo.

Ryga. (PAT.) Lotewska agencja telegraficzna, która otrzymała połączenie telefoniczne z Kownem o godz. 7 wieczorem donosi, że premier Waldemaras prowadzi rokowania ze stronnictwami tautininków, laudininków i Ch. D. w sprawie utworzenia nowego gabinetu. Rokowania te napotykają w niektórych punktach na trudności, mimo to jednak jest nadzieja, że w ciągu najbliższych dni uda się utworzyć nowy gabinet przy udziale laudininków.

Pogrzeb Bratianu.

Bukareszt. (PAT.) W niedzielę przy licznych udziałach mieszkańców stolicy oraz delegacji z całego kraju odbył się pogrzeb J. Bratianu. W całym mieście powiewały żałobne czarne chorągwie i płonęły osłonięte kirem latarnie. O godz. 9 w wielkiej sali Ateneul Roman odprawione zostało nabożeństwo żałobne w obecności rodziny zmarłego, członków rodziny królewskiej, generalicji, wyższych dostojników państwowych i korpusu dyplomatyczn. Następnie nad trumną zmarłego premiera wygłoszono szereg przemówień, poczem sformułował się or-

szwał żałobny, który w głębokim milczeniu przeszedł ulicami miasta na dworzec kolejowy. Za trumną złożoną na lawecie armatniej postępowała rodzina, reszta duchowieństwa, członkowie rządu i ciał ustawodawczych oraz przedstawiciele wszystkich instytucji państwowych i przybyłe w prowincji liczne delegacje stronnictwa liberatów. Pociąg królewski oraz trzy specjalne pociągi eskortowały wagon wiozący szczątki zmarłego premiera do majątku Florica, gdzie trumna złożona będzie w grobie rodzinnym.

Ignorancja, pesymizm i optymizm.

Min. Zaleski o Lidze Narod.

Warszawa. (Tel. wł.) W niedzielę w południe w wielkiej sali uniwersytetu odbyła się inauguracja cyklu wykładów o Lidze Narodów zorganizowanej staraniem towarzystwa Ligi Narodów w Warszawie. Cykl zagał minister Zaleski wykładem, w którym zaznaczył, że głównymi wrogami Ligi Narodów są: ignorancja, pesymizm i optymizm. Minister stwierdził, że suma zainteresowania i wiadomości o Lidze, jej celach, jej działalności mimo wszystko większa jest w Polsce niż gdziekolwiek indziej. Byliśmy i jesteśmy związani z Ligą szeregiem spraw najważniejszych naszego narodu. Nie znaczy to jednak, że znajomość spraw Ligi w szerokich warstwach naszego społeczeństwa jest wystarczająca, toteż wiedzę o Lidze należy ściśle i niezmordowanie pogłębiać i rozszerzać.

Pesymizmu, który szeroko panował w szerokich masach w początku istnienia naszej wolności, potrafił się pozbyć, pozbyliśmy się również nierozważnego optymizmu.

Następnie minister Zaleski zaznaczył, że Liga Narodów jest i musi być wielkim pedagogiem

narodów. W tej mierze wiele ona już uczyniła, wiele jednak pozostaje do uczynienia. Wychowanie narodu wymaga pewnej ilości czasu.

„Mimo to nie myślę — mówił minister — że realizację trwałej organizacji pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego należy odraczać sine die, i że my i nasza, a nawet wasza pokolenie spodziewać się jej nie może. Co się tyczy Polski to nie wątpię, że jednakowo daleka od pesymizmu jak i lekkomyślnego optymizmu wykonywać będzie swoje obowiązki wobec pokoju i ludzkości.“

Następnie dziekan wydziału humanistycznego prof. M. Handelsmann wygłosił odczyt na temat działalności politycznej Ligi Narodów.

„BANDYCI POLSCY“ W PARYŻU SKAZANI.

Paryż. (PAT.) Dziś o godz. 4 rano ogłoszony został wyrok w procesie bandytów polskich. Zinczuk i Pachowski skazani zostali na śmierć. Gogolewski i Skopowicz na dożywotnie ciężkie więzienia. Zofja Wernik na 8 lat więzienia, Śmiegielski na 10 lat więzienia, zaś pozostali oskarżeni na karę więzienia od 4 do 5 lat. 5-ciu przysięgłych zgłosiło protest przeciwko zastosowaniu kary śmierci do podsądnych.

Kino „WANDA“ Gertrudy 5. Wyświetla dziś i codziennie Kino „WANDA“ Gertrudy 5.

monumentalne arcydzieło superprodukcji zjednoczonych wytwórni francuskich p. t.

ŻYD WIECZNY TULACZ

Część wraz z prologiem i epilogiem w jednym programie. Zupełnie nowe opracowanie słynnej na cały świat powieści Eugenjusza Sue. — W głównych rolach:

GABRIEL GABRIO niezapomniany Jean Valjean z filmu „NĘDZNICY“ oraz **Maurice Schütz i Claude Merette.**

Film o kolosalnym rozmachu i inscenizacji. Ilustracja muzyczna ściśle do obrazu dostosowana.

Początek seansów o godzinie 5, 7 i 9 1/2, w niedzielę o godzinie 3-ciej.

Co słycać w Krakowie?

Kraków uczcił pamięć St. Wyspiańskiego.

Nabożeństwo żałobne na Skalce.

Za duszę ś. p. Stanisława Wyspiańskiego odbyło się wczoraj o godz. 9 rano w kościele OO. Paulinów na Skalce nabożeństwo żałobne, urządzone staraniem rodziny. Nabożeństwo odprawił O. Tomasz, w obecności córki Wyspiańskiego i jej męża pp. Chmurskich, przyjaciela znakomitego poety p. Chmiela oraz Włodzimierza Żuławskiego, wydawcy listów Stan. Wyspiańskiego.

Po nabożeństwie złożono na grobowcu St. Wyspiańskiego dwa wieńce: jeden od Obywatelskiego Komitetu, drugi od prywatnego Seminarjum im. Stanisława Wyspiańskiego.

Akademja ku czci Wyspiańskiego w Starym Teatrze.

O godzinie 11-tej odbyła się w sali Starego Teatru uroczysta Akademja, na której obecnym był cały niemal świat artystyczny, literacki

i urzędowy Krakowa.

Akademję otwarł wspaniały Koncert orkiestry symfonicznej Zw. Zaw. Muzyków Pol., po czym przemówienie półgodzinnie, charakteryzujące życie i twórczość Wyspiańskiego wygłosił prof. Estreicher.

Z kolei zabrał głos przedstawiciel młodzieży akademickiej, który barwnie zaznaczył stosunek młodzieży krakowskiej do twórcy „Akropolis“.

Po przemówieniach tych licznie zebrana publiczność uczciła pamięć Wyspiańskiego przez powstanie. Następnie art. dram. p. R. Niewiarowicz wyrecytował pięknie jeden z wierszy St. Wyspiańskiego.

Na koniec programu Akademji złożyły się liczne utwory muzyczne, wykonane przez orkiestrę Zw. Zaw. Muzyków Polskich i śpiewna deklamacja „Pogrzebu Kazimierza Wielkiego“ St. Wyspiańskiego, wspaniale oddana przez połączone chóry „Echa“ i „Akademickiego“ pod batutą dyr. B. Wallek-Walewskiego.

25-lecie Stowarzyszenia instalatorów gazowych i wodociągowych.

Stowarzyszenie instalatorów gazowych i wodociągowych obchodziło w dniu wczorajszym 25-lecie swej działalności. W sali Towarzystwa technicznego przy ul. Straszewskiego zgromadzili się liczni członkowie Stowarzyszenia, delegaci z prowincji i przedstawiciele władz, a wśród nich: naczelnik wydziału przemysłowego magistratu nadradca Kubalski, instruktor przemysłowy urzędu wojewódzkiego Dr. Wyród, dyr. wodociągu miejskiego inż. Jaszczurowski, dyr. gazowni miejskiej inż. Seifert, prezes Izby rzemieślniczej p. Kosobudzki, przedstawiciel magistratu lwowskiego inż. Hasiewicz oraz delegaci z Warszawy i Poznania.

Przewodniczył prezes Stowarzyszenia inż. Stark, który podziękował przedstawicielom władz za przybycie i zainteresowanie się zawodem instalatorów gazowych i wodociągowych, zwrócił uwagę, że uroczystość 25-lecia organizacji zbiega się z bliskim wprowadzeniem w życie polskiej ustawy przemysłowej.

ZADANIA I DROGI GAZOWNICTWA.

Po zagajeniu przez p. Starka, referat na powyższy temat, wygłosił dyr. gazowni miejskiej inż. Seifert.

Mieszkańcy Krakowa — mówią referent — zużywają w gospodarstwach domowych około 15.000 wagonów węgla rocznie. Tymczasem gazownia przetwarzając połowę tej ilości t. j. 7.500 wagonów węgla mogłaby zaspokoić wszystkie potrzeby ciepłe gospodarstw domowych w Krakowie, a oprócz tego oddałaby innym przemysłom jako surowce 3.750 wagonów koksu, 375 wagonów smoły i 53 wagon amoniaku.

Ta kolosalna różnica w ilościach zużytych jednostek ciepłych, polega na tem, że z spalaniem z nad ruszów uchodzi do kominów masa ciepła i dużo niedopałonych części węgla w postaci dymu i sadzy. Ten dym i sadza, są plagą wielkich miast, dostają się do płuc mieszkańców i są najgroźniejszą przyczyną tuberkulozy i innych chorób wielkomiejskich.

Gdybyśmy zamiast węglowego opalu używali wyłącznie gazu, wtedy powietrze miast byłoby czyste, i oprócz wymienionych oszczędności gospodarczych mielibyśmy olbrzymi wzrost zdrowotności publicznej. — W usiłowaniu zarządu gazowni włączenia wszystkich domów w Krakowie do wspólnej sieci, wielkie usługi może oddać właśnie związek instalatorów.

INSTALATORZY NA TLE USTAWY I HISTORJI.

Drugi z rzędu referat na powyższy temat wygłosił dyr. wodociągu miejskiego in. Jasz-

czurowski. W nowej ustawie przemysłowej z trzynastu rodzajów przemysłu, które wolno prowadzić dopiero po uzyskaniu koncesji, jest na pierwszym miejscu wymienione przedsiębiorstwo prowadzenia instalacji wodociągowych. Dla spełnienia zadań, określonych ustawą, mogą koncesjonariusze zwracać się dla pielęgnowania ducha łączności, podniesienia godności zawodowej, utrzymania dobrego stosunku między członkami i dla pieczy nad młodzieżą przemysłową. — Te postanowienia zapewniają zrzeszonym na przyszłość warunki dalszego rozwoju i owocnej pracy.

Działalność instalatorów wodociągowych datuje się jeszcze z przed 300 lat, kiedy to wodociągowe prace instalacyjne wykonywali najprzód cieśle, a następnie metalowcy. Oni to rywalizowali skutecznie z technikami obcymi i większość prac fachowych mieli w swoich rękach. Na terenie ziem polskich został po raz pierwszy wykonany silami polskimi wodociąg krakowski w roku 1901 i od tego też roku zaczyna się datować początek organizacji instalatorów wodociągowych.

PROFESOR HENRYK GRAJSKI.

zakończył referaty interesującym odczytem na temat potęgi organizacji i jej współczesnej amerykańskiej (Taylor, Ford, Hoover).

Po odczytaniu prof. Grajskiego odbyła się wspólna fotografia uczestników uroczystości, poczem Prezydjum Stowarzyszenia podejmowało gości śniadaniem. W czasie przyjęcia wygłosili przemówienia: prezes Stark, nadradca Kubalski im. Prezydjum miasta i wydziału przemysłowego magistratu, prezes Kosobudzki i i.

Poświęcenie sztandaru młodzieży żeńskiej

Onegdaj odbyło się w kościele św. Jana w Krakowie uroczyste poświęcenie sztandaru uczenia Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego PP. Prezentek. Na sztandarze widnieje z jednej strony na tle amarantowym Orzeł Biały, a z drugiej na tle białym monogram Imienia Marji, symbol miłości Ojczyzny i Boga.

Po nabożeństwie i odpiewaniu w kościele „Boże coś Polskę!“ odbyła się dalsza część uroczystości w budynku Zakładu PP. Prezentek. Uczenie wysłuchały podniesienia przemówienia dyrektora Zakładu dr. Hrabyka, poczem na dany znak przez podniesienie ręki rozpoczęły rozwinięty sztandar i odśpiewały „Nie rzucim ziemi“. Następnie w pięknie przystrojonej sali szkolnej zebrała się wszystka młodzież Zakładu wraz ze swojemi przelożonymi i zakonnicami, które są właścicielkami Semin. Nau-

Przebiegi i wyniki ekspedycji prof. Sawickiego.

Przebyto 7.000 km. drogi. — Modernizacja nowoczesnej Turcji. — Rozbudowa miast. Brak kwalifikowanych sił. — Wyprawa pierwszorzędnym środkiem propagandy polskiej zagranicą.

W dalszym ciągu swoich wyznań na temat podróży naukowej do Małej Azji, prof. Sawicki w rozmowie z naszym współpracownikiem scharakteryzował następująco przebieg i wyniki ekspedycji:

Wyprawa obracała się przede wszystkim w północnych i centralnych obszarach Anatolji i przecinała rozmaitemi szlakami wysokogórskie łańcuchy pontyjskie i bezbrzeżne równie centralnych stepów. Przebyliśmy — mówi profesor Sawicki — 7.000 km drogi, to znaczy więcej, niż szóstą część podróży naokoło świata. Ogólne wrażenia z wyprawy określa prof. Sawicki, ajko bardzo korzystne. Obecne rządy Komala Paśzy są twarde. Turcja jest wprawdzie opanowana przez elementy militarne i policyjne, jednak z drugiej strony bezpieczeństwo publiczne wzrosło niezmiernie, przytem zwiększył się ład w administracji, na pocztach, w komunikacjach i urzędach. Dobitnie uwydatniają się niektóre bardzo korzystne cechy narodu tureckiego, jego wrodzona inteligencja, wielka ogłada towarzyska, posłuch dla władzy i t. d. — W Anatolji, zdala od większych miast, niema prawie złodziei ani bandytów. Bezpieczeństwo publiczne jest zupełne i to nie z powodu nadzoru policyjnego, lecz dla samego usposobienia ludności. Całą podróż odbyliśmy bez broni, bez nocnych inwigilacji mimo, że stawaliśmy przeważnie w szeregach polu lub w wioskach, nie zgineło nam nie, nie pospoto nam niczego rozmyślnie, nie spotkała nas żadna przykróść.

Miasta tureckie podlegają obecnie tak szybkiej przebudowie i rozbudowie, że zmieniają gruntownie swój wygląd nawet w kilkumiesięcznych odstępach czasu. A wszędzie wre praca, wszędzie reguluje się i brukaie ulice, powstają nowe place, dzielnice, ogrody. Niemniej intensywny ruch panuje w dziedzinie tworzenia nowo czesnych środków lokomocji. Realizuje się w szybkim tempie śmiały i rozległy program kolejowy, który w krótkim czasie uprzystępnia całą Anatolję, oczywiście przede wszystkim dla celów mobilizacyjnych. Gościńce są przeważnie w reparacji, lub powstają nowe, choćby odcinkami. Po tych drogach kursują wszędzie samochody i autobusy. Poczta, ruch towarowy i osobowy z dnia na dzień powiększają swoje tabory mechaniczne, przytem inowacja ta jest tak świeża, że niema jeszcze w całej Azji Mniejszej ani warsztatów samochodowych, ani też odpowiednich materiałów.

W tym wirze pracy i modernizacji, który

ogarnął całą nowoczesną Turcję, nie wszystkie placówki pracy są należycie obsadzone: Turcy sami przyznają się do braku kwalifikowanych sił i radzi obcych władz. Otwiera się temsamem wielkie pole pracy i zarobków dla naszych pracowników, których niestety jeszcze bardzo mało widać, wśród grona znaczoie liczniejszych Niemców, Moskali i t. d., a nawet Czechów. Nasi byłiby tam tem mile widziani, że analogja położenia i losów budzi w Turcji dla nas sympatję, z drugiej strony, wobec naszej zupełnej niekolonialnej polityki nie żywią wobec nas żadnych obaw. Inna rzecz, że Turcja dzisiejsza nauczyła się już odróżniać solidne, fachowe wykształcenie i intensywną pracę, od mniej lub więcej szczęśliwie ukrytej błagi; zależnie od wyniku oceny szybko decydują się losy każdego przybysza.

Sympatja, o której wspominałem, jest nieklamana: z okazji naszej podróży gazety tureckie chętnie się rozpisywały o sprawach polskich, licząc przyjęcia u naczelników administracji tureckiej i u przedstawicieli tureckiego świata pouczyły nas, że niejednokrotnie w Turcji wie się o nas więcej, aniżeli u nas o Turcji. Szczególnie miłą sympatją budzi u nich fakt, że odłam społeczeństwa dzisiejszej Polski mahometańskiego wyznania dobrze się czuje i cieszy się zupełnym równouprawnieniem. Tem gorliwiej przyjmowano wszędzie wiadomości o Polsce, których nigdzie i nikomu nie skąpiłiśmy. I tak ekspedycja nasza, choć podyktowana całkiem innymi założeniami i celami, stała się pierwszorzędnym środkiem propagandy polskiej zagranicą, tem donioślejszym, że działał nie tylko na inteligencję, ale na wszystkie warstwy społeczne w całej Anatolji. Zapoznaliśmy się one naocznie z poziomem i siłą ekspansji duchowej kultury polskiej, tak, że nawet ten jeden owoc podróży usprawiedliwiłby w zamierzeniu nakład pracy i środków włożonych w jej realizację.

Dlatego też wierzymy mocno — kończył prof. Sawicki — że ani rząd, ani społeczeństwo polskie nie dadzą upaść raz szczęśliwie rozpoczętej polskiej akcji ekspedycyjnej po Azji Mniejszej. W długim szeregu lat winny po kolei liczne kraje całej naszej ziemi, a przyszłe pokolenia będą nam wdzięczne, żeśmy w ciężkiej chwili nie zapomnieli o żadnym obowiązku akcji zagranicznej i na tem polu, podobnie jak na innych, załokumentowali naszą wielką wolę do życia.

zyc. żeń. i Szkoły powsz. — na uroczysty poranek; złożyły się na niego: głęboki co do treści referat prof. dr. Dobrowolskiej oraz deklamacje i chór uczenie. Kilka punktów programu wykonała orkiestra mandolinistek Zakładu pod batutą prof. Ciechanowskiego. Po uroczystościach, chorąża i marszałek — uczenie odniosły sztandar do kancelarii Dyrektora Zakładu. Propezyk wyhaftowały same uczenie Zakładu. Z jednej strony widnieje na tle amarantowym Orzeł Biały, z drugiej monogram Imienia Marji, symbol miłości Boga i Ojczyzny. Przy sztandarze tym, wywieszonym w czasie trwania nauki szkolnej, młodzież Zakładu odmawia codziennie pięć minut przed 8-gą godz. rano wspólną modlitwę, śpiewa jedną zwrotkę „Kiedy rannce“, oddaje cześć Sztandarowi, poczem wrac do sal szkolnych na naukę. Uczenie zorganizowane w Sodaliji Margjańskiej urządziły również skromną Akademję ku czci św. Stanisława Kostki.

Nowy gmach Kasy Chorych.

Od wtorku 28 hn. krakowska Kasa Chorych rozpoczyna urzędowanie w nowym gmachu przy ul. Batorego nr. 3. Gmach ten, którego rozbudowę rozpoczęło przed półtora rokiem miłośce będzie biura administracyjne oraz ambulatorja lekarskie. Budynek tak na zewnątrz, jak i wewnątrz przedstawia się okazale. Rozmieszczenie biur i ambulatorjów wydale się celowe. Stosunkowo obszerne sale i poczekalnie dla chorych powinny zapobiec tłokowi, jaki stałe panował w dotychczasowym budynku Kasy przy ul. Dunajewskiego. Nadzwyczajna czystość panująca w gmachu, robi nader miłe wrażenie. Gmach przy ul. Batorego, który wraz z urządzeniem kosztuje ponad milion zł, wybudowany został z kwot uzyskanych z podwyżki składek o 1%. Z podwyżki tej rozpoczęto również budowę lecznicy Kasy Chorych przy ul. Prądnickiej za rogatką. Lecznicza, położona w okolicy zdrowej uczyni zadość potrzebom chorych, którzy niejednokrotnie nie mogą znaleźć pomieszczenia w szpitalach krakowskich.

Kraków, dnia 28 listopada 1927.

P o n i e d z i a ł e k 28-go: św. Zdzisławy.

W t o r e k 29-go: św. Saturnina, św. Filomena.

W t o r e k 29-go: Wschód słońca o godz. 7.13. zachód o godz. 15.43.

KRWAWA ZABAWA WESELNA. Dnia 26 b. m. o godzinie 10 w nocy w czasie zabawy weselnej w Plasowie przy ul. Myśliwskiej 17 został pchnięty nożem w kark poniżej lewego ucha Henryk Siwek (l. 25), robotnik. Zawezwane Pogotowie Tow. Ratunkowego zabrało go na stację, celem zaopatrzenia rany.

WALKA NA NOŻE. Na stacji Pogotowia ratunkowego zgłosili się wczoraj Ludwik Żyła (l. 16), Stanisław Żyła (l. 17) i Szymon Lupa (l. 17), którzy w czasie bójki ulicznej z przeciwnikiem nieznanego nazwiska zostali przez niego poranieni nożami w plecy i ręce. Lekarz Pogotowia opatrzył ich i polecił im zwrócić się do szpitala chirurgicznego.

NIEBEZPIECZNIE ZOSTAWIĆ AUTA BEZ NADZORU. Wójcicki Andrzej, szofer, zgłosił w policji, że dnia 26 b. m. skradziono mu z auta w ul. Lubicz skórzane rękawiczki szoferskie, klucz od auta, książeczkę „Przepisy jazdy samochodowej“ i 5 map.

KRADZIEŻE. P. Rozalja Konopka, zam. przy ul. Garncarskiej doniosła do policji, że dnia 26 b. m. skradziono jej z otwartego salonu złotą puszkę, wartości 600 zł.; o kradzież podejrzewa osobnika, który w tym dniu był w mieszkaniu, prosząc o jałmużnę. — P. Janew Bastuli skradziono z mieszkania przy ul. Ogrodowej 4 portfel z kwotą 345 zł.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Poniedziałek 28: „Wyzwolenie“.

Wtorek: „Wesołe“ (przedstawienie szkolne o godzinie 4-tej popoł.).

REPERTUAR TEATRU „NOWOŚCI“.

Poniedziałek: „Królowa i Prezydent“.

Wtorek: Teatr zamknięty.

Środa: „Kłówa i Prezydent“.

Czwartek: „Królowa i Prezydent“.

REPERTUAR KONCERTOWY.

Czwartek 1: Andrzej Komorowski.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

WANDA: „Żyd wieczny tułacz“.

SZTUKA: „Napoleon Bonaparte“.

PROMIEN: Cesarskie manewry.

NOWOŚCI: Riff i Raff jako marynarze.

BAGATELA: Gdy wiosna życia przemija.

UCIECHA: Romans kapłanki Wschodu.

CORSO: „Niewolnice morka“.

WARSZAWA: Szczepa w niewolnictwie.

Otwarcie wystawy sztuki czechosłowackiej

odbyło się wczoraj w południe w Pałacu Sztuki na pl. Szecepańskim. W otwarciu wzięła udział liczna publiczność oraz przedstawiciele władz, wśród których zauważyliśmy: wojewodę Darowskiego z radcą Stańkowskim i dyr. policji dr. Stycznem, wiceprez. m. Ostrowskiego, dowódcę korpusu gen. Wróblewskiego z szefem sztabu pułk. Bolesławiczem, komendantów policji: insp. Pileha i nadkom. Stanę itd.; licznie był reprezentowany świat artystyczny.

Wystawę otworzył wiceprezes Twa Sztuk Pięknych radca Muczkowski, który wyraził radość, że wystawa sztuki czechosłowackiej doszła do skutku w Krakowie, co niewątpliwie wpłynie na jeszcze silniejsze zacieśnienie węzłów przy-

jaźni między oboma Państwami. Następnie radca Muczkowski odczytał depeszę od p. Girsy, min. pełnomocnego i posła Czechosłowacji w Warszawie, w której przedstawiciel rządu czechosłowackiego usprawiedliwia swoją nieobecność. Z kolei przemawiali: p. Steha, radca ministerstwa spr. zagran. z Pragi oraz konsul czeski w Krakowie p. Sedivy, którzy podnosili doniosłą rolę jaką Kraków odegrał w życiu kulturalnym Polski.

Wystawa wraz z grafiką i tkaninami obejmuje blisko 500 eksponatów, które zostały rozmieszczone we wszystkich salach oraz w wrotkach.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. We środę, dnia 30-go listopada b. r. ostatnie przedstawienie ku uczczeniu dwudziestej rocznicy zgonu Stanisława Wyspiańskiego odbędzie się przedstawienie szkolne, po cenach niższych. Początek punktualnie o godzinie 7.30 wiecz., koniec o godz. 9.45 wiecz.

Członkowie i sympatycy Ch. D. pamiętajcie o FUNDUSZU PRASOWYM stronnictwa.

Przegląd prasy ekonomicznej.

„SCANDINAVIAN SHIPPING GAZETTE“.

W Kopenhadze wychodzi jeden z największych tygodników ekonomicznych „The Scandinavian Shipping Gazette“, poświęcony zagadnieniom żeglarskim, który przedstawia jedno z najważniejszych źródeł informacyjnych dla sfer finansowych i żeglugowych. Dzięki staraniom poselstwa R. P. w Kopenhadze udało się wpłynąć na utworzenie w tym wydawnictwie specjalnego działu polskiego, którego jednak nie udało się utrzymać bez odpowiednich ogłoszeń polskich. To też zarówno w interesie osobistym, jak i ogólnopolskim polskich firm węglowych, naftowych, żeglugowych itp. leży popieranie wspomnianego tygodnika fachowego.

„THE POLISH ECONOMIST“.

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie donosi, że redakcja miesięcznika propagandowego o Polsce w języku angielskim „The Polish Economist“, wydawanego w Warszawie, przystępuje do wydania specjalnego zeszytu poświęconego sprawie programu inwestycyjnego Polski oraz możliwościom, które w związku z realizacją tego programu powstają w Polsce dla kapitału i przedsiębiorczości zagranicznej. Numerem tym mogłyby się również zainteresować poszczególne firmy dla celów reklamy zagranicznej. Po bliższe informacje należy się zwracać bezpośrednio do wydawnictwa „The Polish Economist“ Warszawa, Elektoralna 2.

Zawiadamia się niniejszem P. T. Szanowną Publiczność, że

Zakład pogrzebowy „AETERNITAS“

Kraków, Mikołajska 14. Tel. 1469
niema nic wspólnego z Zakładem pogrzebowym „Wieczność“ przy ul. Grzegórzeckiej L. 7 i jego właścicielem p. Tadeuszem Nowińskim.
1895

Niedziela sportowa.

Związek Związków Sportowych obradował przy zielonym stole.

Plenarne posiedzenie Z. Z. odbyło się w sobotę w Warszawie. Przewodniczyli pp. inż. Loth, potem Osiecki i Ulrych. Zastanawiano się nad sprawą budżetu polskiej ekspedycji olimpijskiej dla piłkarzy. Rozpatrywano skargę związków kolarskich na brak silnej reprezentacji polskich kolarzy, w programie przygotowawczym Olimpiady. W roku 1928 koszt inwestycji sportowych wynosić mają 4.000.000 złotych do czego przyczyni się pożyczka od rządu. W tej sprawie odbędzie się jeszcze posiedzenie odnośnej komisji.

Co się dotyczy sprawy likwidacyjnej P. Z. P. N-u i Ligi przyjęto za dzień ostatecznej zgody między obu organizacjami — 11 grudnia br.

Walne zgromadzenie Pol. Zw. lekko-atlet.

Walne Zgromadzenie P. Z. L. A. miało miejsce w niedzielę w Warszawie. Brali w nim udział delegaci wszystkich okręgów z wyjątkiem pomorskiego. Przewodniczył p. Forys. Zajmowano się kwestją przygotowań olimpijskich. Na wniosek del. Wiśniewskiego uchwalono stworzyć jeszcze dwa obozy olimpijskie dla lekkoatletów polskich. Od 23 czerwca odby-

TROCKI

wykluczony z partii komunistycznej przywódca opozycji.

Radio.

Programy stacji radiowych.

Wtorek, dnia 29-go listopada b. r.

Kraków. (566). Godz. 12: Transmisja sygnału czasu, hejnału z Wieży Marjańskiej, komunikatu lotniczo-meteorologicznego, oraz koncert płyt gramofonowych: 17.20—17.45: Odczyt pt.: „Bitwa nad jeziorami Mazurskimi“, wygłosił b. min. Dr. Kazimierz Kumaniecki, prof. U. J.; 17.45: Transmisja z Warszawy; 19.35: Odczyt p. t.: „Problem nieśmiertelności“, wygłosił Dr. M. Jakubowski; 20: Transmisja hejnału z wieży Marjańskiej i komunikaty; 20.30: Transmisja z Warszawy; 22.30: Transmisja muzyki salonowej z restauracji „Pavillon“.

Warszawa (1.111) Godz. 12: Sygnał czasu i komunikaty; 15: Komunikaty; 16: Odczyt pt. „Cele i zadania zorganizowania emigracji polskiej na Zachodzie“; 16.25: Nadprogram i komunikaty; 16.40: Odczyt p. t.: „W rocznicę listopadową“; 17.20 Odczyt p. t.: „„Jak zbudowany jest wszechświat?“ — 17.45 Koncert popołudniowy; 19.35: Odczyt p. t.: „Przyczyny upadku powstania listopadowego“; 20.30: Fragmenty z „Nocy Listopadowej“ Stanisława Wyspiańskiego z ilustracjami muzycznymi prof. L. Marczewskiego. W przerwie biuletyn „Messenger Polonais“ w języku francuskim. — 22: Sygnał czasu i komunikaty; 22.30: Transmisja muzyki tanecznej.

Poznań (280.4). Godz. 12.45 Koncert, 17.15 Lekcja angielskiego; 17.45: Transmisja z Warszawy; 19.30: Transmisja z Warszawy; — 22: Sygnał czasu, komunikaty.

Sąd marszałkowski dziś wyda orzeczenie w sprawie posła Korfantego.

Warszawa. (Tel. wł.) Sąd marszałkowski w sprawie posła Korfantego przesłuchał dziś na posiedzeniu przedpołudniowym wojewodę śląskiego Grażyńskiego, poczem na posiedzeniu popołudniowym o godz. 4 wysłuchał dwugodzinnych wywodów posła Korfantego, wygłoszonych w celu odparcia zarzutów, przeciwko niemu poczynionych, jakoby współdziałał z kapitałem niemieckim na Górnym Śląsku. O godz. 9 wieczór sąd marszałkowski, to jest przewodniczący poseł Thugutt oraz arbitrowie poseł dr. A. Prager i poseł Leon Żółtowski przystąpili do sformułowania i uzasadnienia orzeczenia. Orzeczenie to będzie ogłoszone w poniedziałek w godzinach przedpołudniowych.

Francja odkryła karty sowieckich.

Warszawa. (Telef. wł.) Z Paryża donoszą, że nota sowiecka, wręczona rządowi polskiemu, obliczona na zaalarmowanie opinii zachodniej, wywołała efekt wręcz przeciwny zamierzonemu. Opinia francuska zorientowała się natychmiast w intrydze moskiewsko-kowieńskiej. Z jednej strony „Liberte“ nawołuje rząd francuski, by nie zwlekał dłużej z przywołaniem do rozumu Woldemarasa, z drugiej zaś strony „Matin“ piętnuje grę moskiewską, którą uważa za próbę za maskowania położenia wewnętrznego.

Strzeżanina na granicy rum.-bułgarskiej.

Sofja. (PAT.) Wypadki na granicy rumuńsko-bułgarskiej mnożą się w ostatnim czasie. Przed dwoma dniami ostrzeliwała straż graniczna dwie bułgarskie łodzie, które zbliżyły się za blisko do brzegów rumuńskich. Załoga obu łodzi między nimi jeden żołnierz bułgarski została aresztowana i do tej chwili nie wypuszczono jej na wolność. Wczoraj wieczór ostrzeliwała rumuńska straż graniczna bułgarskich rybaków, przyczem jeden rybak został zabity. Poseł bułgarski w Bukareszcie Pomenow otrzymał rozkaz, aby w sposób przyjazny zażądał od rządu rumuńskiego informacji co do tych wypadków i aby poprosił rząd rumuński, by tenże uniemożliwił powtórzenie się podobnych wypadków.

BURZLIWE DEBATY W SKUPCZYŃNIE.

Białogród. (PAT.) Podczas dzisiejszego posiedzenia skupczyny wniosła opozycja nagłą interpelację w sprawie dochodzącej co do stosunków w policji białogrodzkiej i w więzieniach policyjnych. Poseł czarnogórski dr. Driljevic uzasadniał wniosek opozycji. Podczas przemówienia przyszło do gwałtownych starć.

ZGON KSIĘCIA A. WINDISCHGRAETZA.

W Wiedniu zmarł ks. Alfred Windischgraetz w 76 roku życia. Zmarły był jedną z najwybitniejszych osobistości dawnej monarchii. Blisko przez dwa lata książe stał na czele gabinetu koalicyjnego, powołanego w listopadzie 1893 r., po upadku hr. Taaffego. W gabinecie Windischgraetza zasiadał dwaj ministrowie Polacy: Małdeyski i Jaworski.

ROKOWANIA O NOWY GABINET ESTONSKI

Tallin. (PAT.) Wobec odmowy przewodnictwa estonskiej frakcji gospodarczej utworzenia nowego gabinetu, prezydent parlamentu estońskiego przyjął dziś przewodniczącego partii pracy Szulbacha, który zakomunikował, że frakcja jego weźmie udział w utworzeniu nowego rządu, o ile parlament przyjmie program, który był przez partię pracy wysunięty przed utworzeniem parlamentu Teemanta. Partja pracy wysuwa kandydaturę Anderkopa na stanowisko prezesa rady ministrów.

VENIZELOS WYCOFUJE SIĘ Z ŻYCIA POLITYCZNEGO.

Ateny. (PAT.) Venizelos powrócił do Aten po dłuższej nieobecności. Dzienniki rojalistyczne twierdzą, iż zamierza on kandydować na prezydenta republiki, natomiast Venizelos oświadczył dziennikarzom, iż ma zamiar wycofać się zupełnie z czynnego życia politycznego.

Obrazków kolendowych

największy wybór posiada **Józef Angrabajtis** w Krakowie, ul. św. Tomasza 20. począwszy od ceny za 100 sztuk zł. 1'20, 1'60, 2'—, 2'10, 2'15, 2'20, 2'25, 2'30, 3'50, 4'—, 4'50, 4'80, 5'— 5'50 i wwyż do 20 zł. za 100 sztuk!

Byłbym szczęśliwy,

gdybym mógł raz nareszcie napić się prawdziwej herbaty, zawołał rybak do wrożki.
To nie trudnego — odrzekła wrożka — pij zawsze tylko herbatę LYONS'a, to jedyna prawdziwie dobra herbata.

„Skamander“.

W najświeższym numerze „Skamandra“ (nr. 50—54) czytamy na wstępie pięć wierszy J. Tuwima na melodie znaną i oklepaną u niego. Pierwszy wiersz „Strofy w późnym lecie“ w stylu sentymentalno-naiwnym:

Zobacz, ile jesieni!
Peino jak w cebrze wina.
A to dopiero początek,
Dopiero się zaczyna.

Wypiję kwartę jesieni,
Do parku pustego wrócę,
Na zimną, ciemną ziemię,
Pod jasny księżyc się rzucę.

Dalsze wiersze noszą już lepszą u Tuwima „cechę patosu“ i „uniesienia kosmicznego“. Dość mocno zapowiedział się debiut Jenona Wasilewskiego. Formalnie jednak wiersze jego chorują na hipertrofię słów i jest to ten rodzaj miąższu słownego, lepkiego, bujnego, w który wgrzył się pierwszy Tuwim, a za nim epigoni jego Miecz. Braun i Miecz. Jastrun, a za nimi epigon tych ostatnich Rom. Brandstaetter. Jest to chlapanie się w jeziorze słów, realistyczne napawanie się zewnętrzną nabrzmiałością i węgatacją słowa. Oto np. zwrotka u Z. Wasilewskiego:

Jedwabne pyski kolące w belkocie nurza spokojnym,
Ślepiami łowi omdlałe, leniwie ciekające dno wody.
Pije wargami niebiosą, miedziany miód w tataraku,
Grzywami burzy zadumę, szkło olszynowych chłódów.

A. Słonimskiego poemat „Oko w Oko“ wykazuje nierównomierność w napięciu i formie. W rytmie i wierszowaniu znać wpływ futurystów, zwłaszcza rosyjskich; w obrazowaniu również nieznaną u Słonimskiego orientacja „francuska“ (Rimbaud i Apollinaire). Inne wiersze przeciętne lub słabe. Napuszona gloryfikacja K. Szymanowskiego w formie dialogu pióra J. Iwaszkiewicza — wywiera jak najgorsze wrażenie. J. N. Miller zagroził czytelnikom drugą częścią „Zarazy w Grenadzie“, która będzie nosiła tytuł „Na gruzach Grenady“.

Ruch wydawniczy.

Bohdan Winiarski. Bezpieczeństwo arbitraż. rozbrojenie. Poznań 1928. Fiszer i Majewski. Str. 256.

Książka uczonego profesora prawa na Umw. Poznańskim jest pierwszą w naszej literaturze pracą o „sprawie bezpieczeństwa“, tj. o historii i wynikach tych narad i dążeń, których jesteśmy świadkami od lat ośmiu, a których terenem lub patronką jest Liga Narodów. Książkę tę, która jest świetnym podręcznikiem dla całej politycznie myślącej inteligencji, poświęcimy dłuższą ocenę.

Celem uregulowania nakładu prosimy o szybkie nadesłanie prenumeraty.

300-lecie zwycięstwa floty polskiej pod Oliwą.

Zamiedbanie morza przez Polskę. — Wojna z Gustawem Adolfem. — Przebieg bitwy pod Oliwą. — Interesujemy się morzem polskim i flotą polską.

28 listopada b. r. upływa 300 lat od świetnego zwycięstwa floty polskiej nad flotą szwedzką na wodach Bałtyku. Dzień ten powinien stać się świętem tegorocznym młodej marynarki polskiej. Skąpa jest bowiem historia naszej floty, albowiem dawna Rzeczpospolita Polska nie troszczyła się o nią, zostawiając panowanie nad Bałtykiem miastu Gdańskowi.

Wprawdzie podejmowano za czasów dawnej Rzeczypospolitej próby zawiązania wojennej floty polskiej, (za królów Zygmunta Augusta, Stefana Batorego, Zygmunta III. Wazy, Władysława IV.), jednak próby te nie wyszły poza zakres prób. Społeczeństwo polskie, pomimo przestroż i nawoływań swoich znakomitych mężów (jak Karnkowski, Sulikowski, Ossoliński) nadal obojętnie odnosiło się do sprawy floty polskiej, pilnie tylko strzegąc, aby swobodnie mogło ze swoimi produktami dojeżdżać do Gdańska.

Młoda przeto marynarka polska nie ma za sobą wielkiej tradycji, musi ją dopiero sobie stworzyć. Powinna także pilnie przechowywać w pamięci te nieliczne momenty z swych dziejów, które jasnym światłem zabłysły na kartach dziejów Rzeczypospolitej.

Jednym z takich świetnych błysków było właśnie zwycięstwo floty polskiej nad flotą szwedzką pod Oliwą, dnia 28 listopada 1627 r.

Polska prowadziła w tym czasie (od roku 1617) wojnę z królem szwedzkim Gustawem Adolfem, który dążył do opanowania polskich brzegów morza Bałtyckiego i do odepchnięcia od niego Polski. Mając wielką flotę i dobrze zorganizowaną armję, w krótkim czasie zajęł całe prawie wybrzeże polskie. Jeden tylko Gdańsk opierał się mu, nie dopuszczając go do swego portu. Król szwedzki mszcząc się za to, przeprowadził blokadę Gdańska, ustawiając przed jego portem na wodach Bałtyku, dziewięć największych swoich wojennych okrętów pod dowództwem swego admirała Karola Guldenhjelma, który rewidował każdy statek pływający do Gdańska i pobierał od niego wysokie opłaty.

Portu gdańskiego strzegły oprócz okrętów gdańskich także wojenne okręty polskie, które zostały zbudowane w zatoce puckiej i gdańskiej w ciągu panowania Zygmunta III. Było ich dziesięć i nosiły nazwy: „Król Dawid“, „Św. Jerzy“, „Biegający jeleń“, „Panna Wodna“, „Włodnik“, „Arka Noego“, „Syrena“, „Tygrys“, „Biały pies“ i „Delfin“. Flota polska ustawiła się pod „Latarnią“, silną forteczką broniącą wstępu do portu od strony morza.

Blokada szwedzka dawała się dotkliwie we znaki Gdańskowi, w którym wskutek niej ruch okrętów spadł bardzo. Rozmyślano przeto w Gdańsku nad tem, jakby się od tej blokady uwolnić.

Chwila taka nadeszła w listopadzie 1627 r., kiedy Szwedzi pewni siebie zmniejszyli liczbę swoich okrętów, strzegących Gdańska, do sześciu, poddając je kierownictwu znakomitego wiceadmirała Stiernskjöld'a. Ten kilkakrotnie podjeżdżał zuchwale pod „Latarnię“, lekceważąc sobie groźbę mu niebezpieczeństwo.

Kiedy 28 listopada 1627 r. uczynił to samo.

wysuwając na czoło dwa okręty, gdy pozostałe cztery płynęły w oddali za poprzednimi, skorzystał z tej nieostrożności admirał polski Diekmann i postanowił zaatakować wysunięte naprzód okręty szwedzkie.

Na dany znak ruszyły wojenne statki polskie z pod „Latarni“, kierując się ku okrętom szwedzkim. Na czele płynął „Król Dawid“, za nim „Św. Jerzy“ i reszta statków polskich. Spotkanie nastąpiło naprzeciw Oliwy, między Brzoznem a Sopotami.

Pierwsze zetknęły się okręty Stiernskjöld'a i „Św. Jerzy“, który po oddaniu salwy z czterech dział podpłynął pod prawy bok okrętu wiceadmirała szwedzkiego. Natychmiast marynarze polscy zaczęli się wdierać na pokład statku szwedzkiego, wskutek czego zawrzała zacięta walka, albowiem Szwedzi bronili się bardzo dzielnie. Od samego jednak początku widać było przewagę Polaków, zwłaszcza gdy „Św. Jerzym“ przybyła w pomoc „Panna Wodna“, która podpłynawszy z tyłu zaczęła ostrzeliwać statek szwedzki. Nie pozostało Szwedom

nic innego, jak poddać się, co też zrobili.

Inne okręty szwedzkie chciały przyjąć z pomocą swemu wiceadmirałowi, ale nie dopuściła do tego reszta okrętów polskich i wiatr w przeciwną stronę od placu boju wiejący. Starły się z sobą tylko największy szwedzki okręt „Słońce“ i polski statek „Wodnik“. W walce, ja, a na tych okrętach powstała, zala zwycięstwa przechyliła się także na stronę polską, okrętu jednak szwedzkiego nie zdobyto, ponieważ jego załoga wysadziła go w powietrze.

Czyn ten zakończył bitwę. Szwedzi, pokonani, straciwszy dwa statki, musieli się cofnąć i uwolnić Gdańsk od blokady. W walce tej Polacy zdobyli okręt admirałski z całym uzbrojeniem, wiele dział, kasę, zabrali do niewoli dwóch kapitanów, dwóch poruczników, pastora i blisko 100 jeńców, zdobyli dwie bandery i kilka chorągwi. Zwycięstwo to jednak zostało okupione stratą admirała Diekmanna, który padł od kuli szwedzkiej w chwili, gdy znajdował się na okręcie Stiernskjöld'a, kapitana Storch'a, poległego na „Św. Jerzym“ oraz dwudziestu trzech marynarzy, którzy, znajdując się w krytycznej chwili na szwedzkim statku „Słońce“, razem z nim wysadzeni zostali w powietrze.

Wielka była radość z odniesionego zwy-

cięstwa w Gdańsku. Poległym sprawiono wspólny pogrzeb. Zwycięstwo polskiej floty nad szwedzką rozniósł się nie tylko po całej Polsce ale i całej Europie. Uwiecznione też zostało i przez sztukę, albowiem sztycharz gdański, Filip Jansen zrobił wielką rycinę tej bitwy, a malarz gdański, Bartłomiej Milwitz namalował obraz olejny w roku 1650, który przedstawia tę samą bitwę.

300 lat upłynęło od tej chwili. W międzyczasie Rzeczpospolita Polska straciła byt polityczny i na nowo go odzyskała, odzyskując zaś, zrozumiała już, jak ważnym dla niej jest dostęp do morza, jak ważną własną flotą. To też otrzymawszy ten niewielki skrawek brzegów morskich, jaki obecnie posiada, przystąpiła zaraz do wykorzystania go, umacniając swe stanowisko w Wolnem Miście Gdańsku i budując nowy swój port — Gdynię oraz tworząc powoli własną swoją flotę.

Cieszyć się nam z tego należy, ale i pilnować, aby na tem nie poprzestano, lecz żeby jaknajszersze warstwy społeczeństwa morzem polskim i flotą polską się interesowały i to zainteresowanie się następnym pokoleniom przekazały. Chodzi bowiem o to, aby praca na tem polu nie ustała, lecz żeby stała się podwaliną silnej floty polskiej. WL.

DR. ANTONI MARCZYŃSKI.

„Świat w płomieniach“.

Powieść z niedalekiej przyszłości.

Reflektory śledziły wciąż poruszenia nieprzyjacielskiej floty powietrznej. Działa grały bezustannie, a potem wmiszał się w ogólną wrzawę odgłos nowy, jakby bulgotanie setek rozgniewanych indyków...

— Kulomioty?... Dużo im zrobią na tej wysokości — mrucał jakiś sceptyk w lunetkę uzbrojony. Ku niemu dostrzegł, że flota napowietrzna rozpoczęła manewrować w taki sposób, jakby się gotowała do odpięcia, lub... do walki...

Ciężkie aeroplany bojowe wysunęły się na czoło, frontem do okolic Mokotowa, zastaniając sobą niezdarne balony. Zwinne samoloty myśliwskie zajęły miejsce na skrzydłach. W świetle kilkadziesiąt reflektorów widać je było jak na dłoni, pomimo, że szybowały w znacznej wysokości. Nagle błyskawica ognia przebiegła wzdłuż frontu aerostatków nieprzyjacielskich. Zadudniło w niebiosach. To przemówiły małe armatki osadzone w opancerzonych łodziach samolotów bojowych. Mitrالية zarechotały do wtóru...

— Do kogoż oni tak walą? — dziwił się sceptyk. W tej samej chwili dojrzał, że trzy wielkie aeroplany sowieckie zakotłowały się gwałtownie niby trąbą powietrzną szarpniętą i lotem ślizgowym zaczęły opadać ku ziemi. Czwartym nie miał nawet tego szczęścia. Pocisk armatni zamienił go w okamgnieniu w ślup żywego ognia. Ale równocześnie taki sam ogień wybuchł gdzieś nad Mokotowem. Łuna płonącego nad polami lotniska samolotu, zdradziła sceptykowi przyczynę manewru floty napastniczej i przyczynę wścieklej kanonady... Polskie

aeroplany wojenne przybyły z odsieczą zagrożonej stolicy. Szybując w mrokach nocy, ostrzeliwały intensywnie napastników, znajdujących się w sferze oślepiającego światła reflektorów.

Na admirałskim statku powietrznym bolszewików zabłysły kolorowe lampeczki zielone, czerwone, fioletowe, białe. Zapalały się i gasły naprzemiennie, przesłaniając swoim rozkazami. W gondoli największego balonu znajdowały się dwa potężne reflektory. Jeden z nich skierował strugę światła na polskie samoloty, drugi w dół, na pogrążone w ciemnościach miasto. Ulewa pocisków lunęła z góry, po raz trzeci. Nieprzyjacieli zorientował się, że sytuacja może ulec zasadniczej zmianie. że pora rozpocząć odwrót, więc dla odciążenia balonów z balastu i dla ostatecznego sterowania mieszkańców stolicy, pozbywał się resztek bomb wybuchowych, jak i gazowych. A równocześnie samoloty bojowe waleczyły z polskimi aerostatkami, spychając je wolno w stronę Belwedera, a potem dalej w kierunku Wilanowa.

Nagle zabrzmiały działa po przeciwniej stronie pola bitwy powietrznej. Kilkanaście polskich aeroplanów okrążyło lukiem Warszawę i natarło od tyłu na siejące dzieło zniszczenia balony. Wielkie sterowce, uzbrojone doskonale, lecz ciężkie, niezdarne, przedstawiające znakomity cel dla pocisków, znalazły się w poważnym niebezpieczeństwie. Wyrzuciły na gwałt przygotowany balast, by wznieść się jaknajwyżej i nie pozwolić się zaskoczyć z góry. Eskadra lekkich samolotów pospieszyła im w pomoc. Statki powietrzne obu flot nieprzyjacielskich zmieszały się z sobą; regularna bitwa zmieniła się w szereg pojedynków: działa zenitowe zaprzęstały ognia, by swoich nie razić.

Na admirałskim statku znów wykwitły barwne światelka. Nowy sygnał brzmiał: — Odwrót! — Odwrót odbywał się we względnym porządku, choć polskie latawce atakowały z wściekłością, mszcząc ciężkie rany, zadane Warszawie. Kilka z nich przypłaciło życiem swą brawurę, kilka zderzyło się z bolszewickimi samolotami i spadło razem z wrogami na ziemię, lecz pozostałe waleczyły z niesłabnącym zapędem. Był to widok groźny, ale piękny, niezwykle zarazem. Skrzydłaci szermierze podjeżdżali ku sobie w szalonym pędzie, wzbijali się w górę, spadali jak kamień w dół, przy nieustannym akompaniamencie trąbkoczących kulomiotów. Patrzyący z górnych okien kamienie nie mogli się zorientować, kto z kim właściwie waleczy, który samolot atakuje, a który się broni. Dopiero kiedy tu lub ówdzie trysnął ślup płomieni, albo gdy opancerzony łniacem blachami ptak-maszyna zaczął spadać raptownie, magając koźły po drodze, można było osądzić, że dany samolot został wykreślony z liczby walezących.

Olbrzymie sterowce, otoczone wieńcem aeroplanów, znajdowały się właśnie ponad Łazienkami, kiedy zaszedł wypadek, jakiego żadna strona nie oczekiwała. Pilot jednego z polskich samolotów, oślepiony snąc jaskrawym światłem wielkich reflektorów, znajdujących się w gondoli największego sterowca, zapędził się zadaleko i z całym rozmachem wpadł na przeciwnika. Śrub obracająca się z błyskawiczną szybkością, przebiła z łatwością jedwabistą tkaninę balonu, lecz unikała się beznadziejnie w gestwinie lin, które oplótły niby ramiona potworkowego polipa, cały kadłub aeroplanu.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Księgarnia Krakowska Kraków, ulica św. Tomasza 35. (róg ul. św. Krzyża)

POLECA:

J. BREYEROWA JARSKA KUCHNIA WITAMINOWA

z wstępem DR. ST. BREYERA:

JAK SIĘ ODZYWIAC NALEŻY?

Str. 116.

Najnowsze badania wykazały, że brak w pożywieniu składników, zwanych witaminami, powoduje choroby, śmierć i ogólne zwyrodnienie. Kto więc chce zdrowie utrzymać, lub utracone przy pomocy racjonalnej diety odzyskać, powinien koniecznie zapoznać się z treścią niniejszej książeczki, która zawiera ponadto paręset przepisów potraw, obfitujących w witaminy.

DR. ST. BREYER NOWY LEKARZ DOMOWY

Str. 416.

TRESC: Opis ciała ludzkiego. — Nauka o zdrowiu. — Opis 170 ziół leczniczych. — Apteczka domowa. — Przyczyny, objawy i leczenie wszelkich chorób ziołami i środkami domowymi.

Książka niezbędna w każdym domu, stanowiąca uzupełnienie dawniej wydanego Wielkiego Lekarza Domowego.

Atlas Ziół leczniczych	Cena Zł 6.—
Błęgański: Nasze zioła lekarskie i ich stosowanie w leczeniu	„ „ 3.—
Błęgański: Podręcznik dla zbierających zioła lekarskie i produkty zwierzęce	„ „ 1.50
Kneipp: Moje leczenie wodą, Kart.	„ „ 8.—
„ Mój Testament	„ „ 8.—
„ Kodycył od Mojego testamentu, Kart.	„ „ 8.—
„ Tak żyć potrzeba	„ „ 8.—
„ Atlas roślin (Zielnik)	„ „ 8.—
de Verdmon Jacques: Kuracja roślinna	„ „ 4.50

Wysyłka na zamówienia zamiejscowe odwrotna.

Katalogi na żądanie bezpłatnie.

Flisharmonia i p'ano w jednym instrumentacie tan o sprzedam. Kraków, Siemiradzkiego 23 parter na lewo. 13*3

MIOD

na Święta Bożego Narodzenia pod gwarancją, prawdziwy pszczołowy, czysty i naturalny, z pasieki własnej, wysyła za pobraniem w zaplombowanych blaszankach franko z opakowaniem: 5 kg. zł. 16, 10 kg. zł. 30, 20 kg. zł. 58.

Pasieka Braci Kulmatyckich Horodyszczce p. Kozłowa, woi. Tarnopol. 1363

Pończochy damskie i dziecięce skarpetki męskie oraz wszelkie przybory do szycia poleca: Zofia Aksakowa była współwł. fir. Szajdakowski obecnie ul. Wiślna L. 4.

Kanarki Harceńskie

wzorowe śródekaki w każdym czasie do sprzedania w cenie od zł. 20 do 40 złotych samiec bez zastrzeżeń zł. 5, starsze po 8 zł. wysła pocztą do każdej miejscowości za zaliczką z gwarancją zdrowego dościa na miejsce. STEFAN RAZOWSKI Wieliczka d. Słazaków.

TYGODNIK ILUSTROWANY

„ŚWIAT“

pod kierownictwem naczelnym

STEFANA KRZYWOSZEWSKIEGO

Współpracownictwo najwybitniejszych pisarzy polskich. Zdjęcia fotograficzne z całej kuli ziemskiej. Rysunki oryginalne najznakomitszych artystów polskich i obcych. Każde ważniejsze wydarzenie, polityczne, gospodarcze naukowe, literackie, artystyczne czy obyczajowe znajduje na szpaltach „Świata“ niezwłoczne fachowe omówienie i oświetlenie. Bogaty powieściowy i nowelistyczny. Obecnie „Świat“ drukuje powieść Andrzeja Struga p. t. „Uczta zwycięstwa“, prócz tego nowe Juliusza Germana p. t. „Jacek“, Lekkie feljtony Makuszyńskiego, Perzyńskiego, Grubińskiego i innych. Staranne ilustracje. Jako prem. um. prenumeratory „Świata“ otrzymują ilustrowaną Encyklopedję (Trzaska, Evert i Michalski) po niższych cenach.

XXI ROK ISTNIENIA.

PRENUMERATA NA PROWINCJI: Miesięczną Zł. 5. — kwartalnie Zł. 15. Prenumeratę przyjmuje w Warszawie Administracja „Świata“ Szpitalna L. 12, KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 3755 Numer pojedynczy Zł. 1.20.

Przy zakupach towaru powołujcie się na „Głos Narodu“.

Wydawca: za „Głos Narodu“ Ska z ogz. odpow. K. Holeksa. — Redaktor naczelny i odpow. J. Matyasik. — Drukarnia „Głosu Narodu“, pod zarządem R. Ferka.